
3

Herdenking van de heer A.A. Loudon

Aan de orde is de herdenking van de heer A.A. Loudon.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking van de heer A.A. Loudon. Ik verzoek de leden te gaan staan.

Vandaag gedenken wij Aarnout Loudon die op 9 september jongstleden overleed. Hij was van 13 juni 1995 tot 8 juni 1999 lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal voor de VVD.

Jonkheer Aarnout Alexander Loudon werd op 10 december 1936 geboren in Den Haag. Een deel van zijn vroege jeugd bracht hij vervolgens door in Nederlands-Indië. Na het behalen van zijn gymnasium bèta-diploma aan het Haagse Eerste VCL — wat staat voor Vrijzinnig-Christelijk Lyceum — studeerde hij van 1955 tot 1961 Nederlands recht aan de Rijksuniversiteit Utrecht.

Hij werkte bij Bank Mees en Hope voor hij in 1969 begon als medewerker op de financiële afdeling van Akzo, het bedrijf waaraan hij tot aan zijn pensionering in 1994 verbonden zou blijven.

De heer Loudon werkte onder meer als hoofd van de financiële afdeling, was directeur van de financiële administratie van Astral — Akzo Coatings Frankrijk — en president van Akzo in Brazilië. In 1978 trad hij toe tot de raad van bestuur en van 1982 tot 1994 was Loudon bestuursvoorzitter van Akzo.

Aarnout Loudon werd in 1977 lid van de VVD uit onvrede met het beleid van destijds. Bij zijn plenaire debuut in 1995 refereerde de toenmalig Kamervoorzitter daaraan. Tjeenk Willink zei: "U zult zich toen niet hebben kunnen indenken dat u uw maidenspeech zou uitspreken in een debat met een kabinet van PvdA, VVD en D66."

Loudon zei regelmatig dat politiek en bedrijfsleven iets met elkaar te maken hebben en dat het goed zou zijn wanneer meer mensen met zijn ervaring actief zouden worden in de politiek. Al was hij zelf de eerste om te zeggen dat het een enorme misrekening is te denken dat succesvolle ondernemers automatisch ook goede politici zijn.

In een interview in maandblad Quote zei Loudon over zijn eerste periode aan het Binnenhof: "Alles wat ik al dacht werd bevestigd. De meeste clichés over Den Haag kloppen. De stroperigheid ... Als zakenman moet je een knop omdraaien. Als je dat niet doet en net zo denkt te kunnen werken als in het bedrijfsleven, dan houd je het niet vol. Op dinsdag komt de senaat bijeen. Op dinsdag ben ik een ander mens."

Hij beschreef in datzelfde interview hoe de ondernemer Loudon en de politicus Loudon elkaar ook weleens in de weg zaten. Als voorbeeld noemde hij het wetsvoorstel over de ecotax. Als bestuursvoorzitter was hij daar altijd tegen geweest en dat was hij als politicus nog steeds. Toch stemde hij voor. Hij zei dat hij lang getwijfeld had, maar dat de partij met één gezicht naar buiten moest treden.

De heer Loudon bekleedde vele nevenfuncties bij bedrijven zoals Shell, ABN AMRO en Heidemij. Ook was hij onder andere vicevoorzitter van Vereniging Rembrandt, lid van de raad van commissarissen van het Koninklijk Concertgebouw, voorzitter van de Koninklijke Nederlandsche Jachtvereniging en de eerste voorzitter van organisatiecomité Nederlandse Veteranendag.

Bij zijn afscheid als bestuursvoorzitter werd Aarnout Loudon benoemd tot Commandeur in de Orde van Oranje-Nassau nadat hij negen jaar eerder al was benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Ook ontving hij enkele buitenlandse onderscheidingen zoals Commandeur in de Orde van het Zuiderkruis van Brazilië en Grootofficier in de Orde van Verdienste van Portugal.

Aarnout Loudon was een deskundig, toegewijd en succesvol bestuurder die zijn ervaringen uit het bedrijfsleven inzette in de politiek en de samenleving. Moge ons respect voor zijn persoon en zijn verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor zijn familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel.